

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386. תאריך: 13.6.56 • מען מרכזי: "עולמרה" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ תל אביב, רח' בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלויות: צינקהרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלו תבור • עורך תכנית: יוסי שגן • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהל: אברהם פיטון • מח' המודעות: רפי זכרוני • המוד"ל: העולם הזה בע"מ.

נאלצנו לדחות את הופעת העיתון ביממה אחת.

הפיתוי הנריצב בפני עיתונאי במקרה כזה הוא להתיימר כי חש מראש שדברים חדשים עומדים להתרחש ולכן הורה "לעצור את המכתוב".

קל היה להתפתות לכך, שכן במשך הר יממה שחלפה עד להופעת גיליון זה, מי המודע בו נועד לצאת לאור, התרחשו מאורעות חדשים, כמו יציאתו של ראש הממשלה, מנחם בגין, לחו"ל.

אלא שלא זאת היתה סיבת ה"איחור" הגיליון הנוכחי נועד להופיע ערב פתיחת ועידת קאהיר. ועדת העורכים של העיתונות היומית בישראל, שעליה הוטל לקבוע את הרכב משלחת העיתונאים שתלווה את הממשלה להשמעת דבריה של ישראל לוועידה, לא קיפחה את העולם הזה.

למרות שאיננו חברים בוועדת העורכים, ראו עורכי העיתונות לנכון ולראוי להקי צוות גם להעולם הזה מקום במשלחת. אולם אילו המתין העולם הזה ליציאת המשלחת, היה הגיליון הנוכחי נותר ללא כל דיווח על מה שקדם בקאהיר לכינוס הוועידה. לפיכך הוחלט כי עורכו הראשי של העולם הזה וצולם המערכת שלמה סתר יצאו לקאהיר שבוועד קודם לפתיחת הוועידה.

כשבועון אין העולם הזה יכול להתח-

קאהיר ירי

גיליון זה שאתה מחזיק בידך הוא גיליון יוצא-דופן בתולדות העולם הזה.

הרבה מסמרות מקדשות וזללים עיתור באיים מקצועיים, שגראו בלתי-ניתנים-לי-שינוי בשעתם, שזנו בשנות קיומם של עיתונ זה. רק כולל אחד נשמר לאורך כל הדרך. היה זה הכלל שקבע כי מודע הוציא אתו לאור של העולם הזה נשאר קבוע.

מדי יום שלישי בשבוע יוצאים הגיליונות הראשונים ממכשש הדפוס, ונשלחים מייד להפצה ברחובות תל-אביב. מדי יום רביעי ניתן להשיג את גיליונות העולם הזה בכל רחבי הארץ ובנקודות המכירה בחו"ל.

רק בשבועות שבהם חלים תגי ומועדי ישראל באמצע השבוע, מוקדם מועד הופעתו של העיתון, שום מאורע אחר, אפילו פריצת מלחמה, לא היה בו כדי לעכב או לאתר את הוצאת העיתון לאור.

במיבצע קדש, במלחמת ששת-הימים ובמלחמת יום-הכיפורים, כאשר מרבית חברי המערכת גויסו, נותרו במערכת רק עובדים בודדים. למרות זאת זרם החומר למערכת מהכתבים המגויסים בהזיות השונות, כאשר כמה מהם, כמו רמי הל פרין ו"ל משרתים ביחידות קרביות לור חמות.

המלחמות לא יכלו להעולם הזה. הוא המשיך להופיע בכלון בצורה סדירה ובי מועד הקבוע.

לא אחת סבלנו מכך, כאשר מאורעות חשובים ביותר התחוללו דווקא ביום היר שלישי בשבוע. אך גם אז העדפנו לדווח על מאורעות אלה באיחור, מאשר לדחות את מועד הופעת העיתון. לעומת זאת, היו מקרים בתולדות העולם הזה שחייבו הוציא את גיליונות מיוחדים, נוסף על הגיליון השבועי הקבוע. הוצאתם של גיליונות מיוחדים כאלה לא מנעה הוצאת גיליון נוסף במועד הקבוע, אפילו אם הוא חל כעבור יומיים או שלושה בלבד.

באחד השבועות, באמצע שנות החמישים, נראה כי לא ניתן יהיה לקיים חוק ברזל זה. שעות ספורות לפני הדפסת הגיליון, פרצו אלמונים לבית הדפוס, שיברו ופיזרו את עמודי סדר העופרת. היו דרושות שעות רבות כדי לסדר ולעמד בדפוס את כל העמודים שהובלו. מחדש. לא היה עוד ספק כי המינבלות הטכניות יעכבו את הופעת העיתון.

אלא שאז התגייסה המערכת כולה למיב-צע מיוחד. כתבים ומוכרות נחלצו לעזרת פועלי הדפוס. במאמץ מלוכד שחזרו ה-עמודים שחובלו. הופעת העיתון התארכה בכמה שעות, אבל הוא יצא לאור ביום הקבוע.

לקוראי העולם הזה הוותיקים נראה ה-דבר ברור ומובן מאליו כי כשם שהשמע זורחת במועדה מדי בוקר, כך יופיע גיליון העולם הזה מדי יום שלישי ב-לילה.

השבוע, לראשונה בקורות העולם הזה,

שוכים המוקדמים. חלק מהכתבות הצילומים מקאהיר הגי-עו לאתונה כבר ביום הראשון השבוע. באותו יום פרצה סופת גשמים אדירה ב-אתונה. מי הגשמים ומי הים שגאו, הצי-פו את מסלול נמל-התעופה שם. למשך יומיים נסגר שדה-התעופה של אתונה וכל הטיסות היוצאות והבאות בוטלו.

לא היה כל קשר אוירי בין אתונה ו-ישראל. מטוס חברת או"מפי"ק, שהמריא ביום ראשון בשעות אחר-הצהריים לאתונה מישראל, לא הצליח לנחות על המסלולים המוצפים, נאלץ לנחות לבסוף ברודוס לפני שחזר המריא לישראל.

לא היתה אפשרות להעביר את החומר מקאהיר שנתקע באתונה וגם לא להעביר לאתונה חומר נוסף מקאהיר. במצב זה ועמדנו בפני הברירה להוציא גיליון ללא כל דיווח מקאהיר או לדחות את הופעת העיתון. העדפנו לאחר בהופעה ביום.

רק בשעות אחר-הצהריים של יום שלי-שי השבוע, הגיע המשלוח הראשון של הכתבות והצילומים מקאהיר. היו בו אל-פי צילומים ואלפי מילים. לא היתה ב-ידינו האפשרות להדפיס את כולם, בשל קוצר הזמן שנתור עד להופעת העיתון. לפיכך מכיל גיליון זה רק חלק מהדיווח הכתוב והמצולם של צוות העולם הזה בקאהיר. המשכו יפורסם במלואו בגיליון הבא.

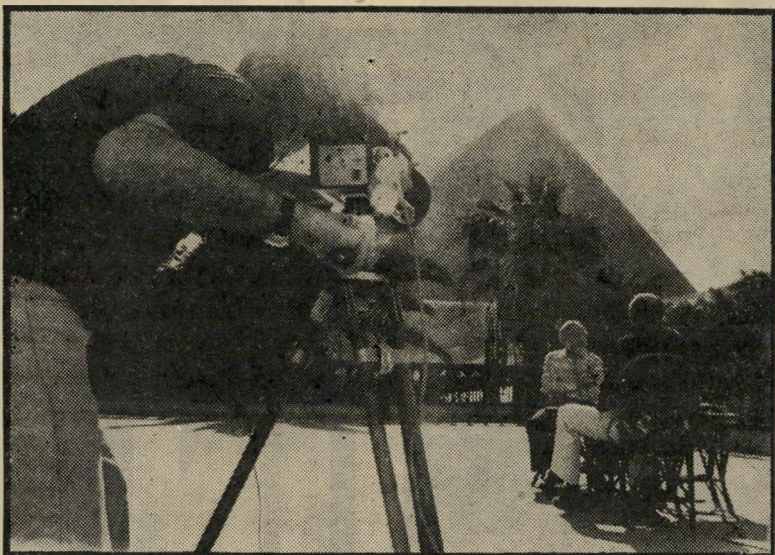
יית נשיא ישראל, נינה קציר. ביקשנו לשוחח עמה על התרשמותה מסיורה ה-ממלכתי בלוויית בעלה בדרום-אמריקה. הראיון אמור היה להתקיים ביום הראשון בערב. הוא בוטל ברגע האחרון ביגלל מחלתה שה הגברת קציר. בדיעבד ה-ס-תבר כי קל יותר להשיג ראיון עם רעיית נשיא מצריים מאשר עם רעיית נשיא ישראל.

ומישהו במערכת הוסיף בדרך לצון כי "קל יותר להתגבר על המיכשולים ש-מצביחה המלחמה, מאשר על המיכשולים שמציב השלום."

אם הדיוח של צוות העולם הזה ב-קאהיר לוקה בחסר, הרי זה גם משום ש-בדרכו נערם קושי שאינו נחלתם של עיתונאים אחרים.

מרבץ בואו לקאהיר הסתבר לאורי אב-נרי כי לא יוכל להסתפק רק בתפקיד של משקיף ומדווח. כמספר הראיונות שערך עבור העולם הזה, כן היה מיספר הראיונות שהיה עליו להעניק לעיתונאים מצריים ואחרים.

תפקידו המיוחד של העולם הזה במאבק למען השלום, ומעמדו המיוחד של אבנ-רי לא רק כעיתונאי אלא כמדינאי, הע-מיד אותו במרכז ההתעניינות של אמצעי התקשורת בקאהיר, בשבוע שקדם לפתי-

צוות המלוויזיה של סי.בי.אם. מראיין את אורי אבנרי בקאהיר
מילחמה נגד איחני הטבע

חת ועידת השלום.

שלושה מחשובי העיתונים של קאהיר, שני יומנים והשבועון אוקטובר, דיוור שופרו יומיים של הנשיא אל-סאדאת, דיוור חו לקוראיהם בהרחבה על בואו של אבנ-רי, על דיעותיו ועל השבועון שהוא עומד בראשו. הטלוויזיה המצרית ראינה אותו באריכות עבור תוכנית המקבילה לתוכנית עלי כותרת בטלוויזיה הישראלית. אבנ-רי שוחח עם מראיינו, סאמי צברי, מה-מפורסמים שבמראייני הטלוויזיה המצרית, באנגלית, ודבריו תורגמו סימולטנית לער-בית.

אגב, הערבית שלמד אבנרי לפני שליר-שים שנה, חזרה אל לשונו תוך תקופת שהייתו בקאהיר. "עוד שבועיים בקאהיר, דיווח לנו, "ואני מדבר ערבית שוטפת."

גם התנות טלוויזיה זרות ביקשו לראיין את אבנרי. צוות תחנת הטלוויזיה האמ-ריקאית סי-בי-אם, למשל, ראיין אותו על מירפסת מלון מינה האוז, לרגלי ה-פירמידות, כשנושא הראיון הוא התרש-מותו של אבנרי מקאהיר והערכתו ה-מדינית.

כל אלה, בנוסף לעשרות פגישות עם אישים מצריים, שחלקם נערכו ביומתם שלא לצרכי פירסום, היקשו עליו במילוי שליחות.

עתה, כאשר קאהיר התמלאה בעשרות ישראלים ובהם נושאי תפקידים ריש-מיים, אפשר לקוות כי ינחשו לאבנרי להתי-סטר יותר לעבודתו העיתונאית.

اسرائيليون في القاهرة
كثرت - فاطمة بركة :
وصل الى القاهرة عدد من الصحفيين الاسرائيليين لتغطية مؤتمر القاهرة...
التقرير عنده يوم 14 ديسمبر الحالي...
صفحة « اعلام هازيه » وصحيفة « جزين »...
الصحفيون الاسرائيليون مع « اخبار اليوم » واخصوا على ان...
الصحف الاسرائيلي يومن بمصداق...
الرئيس انور السادات...
الذي من اللحظة الاولى التي وضع...
لها قدمه لاول مرة فوق ارض مصر...
فقال انه وصل الى مطار القاهرة يوم...
الست الماضي ولم يكن حالاً لتأشيرة...
دخول مصرية...
فانهم رحبوا به وطمعوا له بالحقول...
واضاف اوري الفري انه اتمنى...
في حزام لم يكن يخطر على باله من...
قل !!
اما اهود يعرى لحقول اذ الناس...

היריעה על בואו של אורי אבנרי לקאהיר ב"אהבראדייון"
מראיין במקום מראיין

רות בעיתונים היומיים ובטלוויזיה. גם שיטות העברת החומר הנהוגות בכלי-תיקשורת אלה שונות מאלה שלנו. העיתו-נים היומיים, למשל, העבירו את צילומי-הם מקאהיר באמצעות הרדיו-טלפון. העב-רת כל צילום כזה עולה כ-2700 ל"י. לגבי שבועון מצוייר, שעיקר דיווחו הוא ב-אמצעות עשרות צילומים, זוהי הוצאה מעבר לאמצעיו.

תיכננו להעביר את החומר של צוות העולם הזה בקאהיר למשרדי המערכת בתל-אביב באמצעות משלוח אווירי ב-מטוס, דרך אתונה. אלא שכאן פעלו גי-דנו איתני הטבע שסיכלו את כל החי-

בגלל האיחור בקבלת החומר מקאהיר נאלצנו גם לשנות מעט את הרכב הגיליון ולהוציא ברגע האחרון כמה כתבות ומדו-רים שהיו כבר מוכנים לדפוס.

בסופו של חשבון היתה הדחייה לברכה מסוימת. כי רק ביום שלישי בבוקר התי-קיים הראיון שהעניקה רעיית נשיא מצ-ריים, ג'יהאן טאדאת, לאורי אבנרי. אילור ליא דיחנו את הופעת העיתון, לא יכול היה הראיון להירדם בגיליון זה.

לפרשה זו יש גם פואנטה. ביקשנו להכליל בגיליון זה, לצד הראי-יון עם ג'יהאן טאדאת, גם ראיון עם רעי-